

UNIREA POPORULUI

ABONAMENTUL:

Un an 150 Lei
Pe jumătate 75 Lei
In străinătate 300 Lei

Iese odată la săptămână

Adresa: „UNIREA POPORULUI”, Blaj, jud. Târnava-Mică
Director ALEXANDRU LUPEANU-MELIN

ANUNȚURI ȘI RECLAME

se primesc la Administrație și se plătesc: un șir mărunț odată 5 Lei
a doua și a treia oră 4 Lei.

Cărările fericirii

— De vorbă cu părinții în pragul deschiderii școlaelor —

De A. MELIN

Satele noastre sunt pline astăzi de „domnișori” și „domnișoare”. Aproape tot la a treia, la a patra casă este câte-un tinerel, înțolit în uniformă de elev, cu surtucul încheiat la gât și cu număr de matricolă la braț, adus dela școala cea mare a orașului apropiat. Ți-e mai mare dragul să-i vezi, duminica și în sărbători, cu chipiul înșinorat deasupra ochilor lucitori, plimbându-se câte doi-trei pe ulițele satului. Parcă toată lumea e a lor, atât sunt de fericiți și de increzători. Le sburdă inimioarele de nădejdi înaripate și sunt o podoabă a satelor noastre, reînviată la viață nouă după înfăptuirea visului național.

Deoparte trebuie să fim foarte bucuroși de această fermecătoare oaste a tinerilor logofeți ai cărții și ai învățaturii românești. Am zăcut destule veacuri în întunec și asuprire, sub talpa celor ce ne țineau înjugați ca pe dobitoace și ascundeau de noi binefacerea cărții și ale luminii. Școlaele cele înalte erau încuiate cu șapte lăcași pentru fiii plugarului român din țara Ardealului. Grofi și baronii Ungurilor păstrau numai pentru dâșii și ai lor, cărările fericirii prin minte ascuțită. Azi acestea opreliști și piedeci au căzut, deodată cu penele de cocoș ale jandarmilor dela Budapesta.

Acum viața-i a noastră din plin și porțile ferecate ale luminării prin învățatură ni-s'au deschis pretutindeni. Mare noroc și mare binefacere, cu adevărat! Trebuie să ne bucurăm din toată inima de copilării cu uniforme de școlari cari umplu vara de culoare și voioșie ulițele satelor noastre. Ei sunt o dovadă mai mult, că am ajuns stăpâni asupra sorții și viitorului nostru. Soarele învățăturilor ne zimbește în mii de culori și drumurile ni-s'au deschis spre toate zările fericirii prin învățatură și carte.

Banul are însă și o a doua față. Copilării cei cu trese de aur la chipie trăiesc viață dalbă, atâta vreme cât n'au trecut pragul de isprăvire al așa numitelor școli secundare, gimnazii, licee, școli normale, comerciale, profesionale și alte asemenea. Sunt fericiți și fără griji, chiar și cei de prin uni-

versități, academii și alte școli superioare, cari trăiesc tot din traista și din greu asudată pungă a părinților. Ce poate fi mai dulce în lume, decât să ai pita și uniforma deagata, inima tină și dorul de viață fără hotare? Că meseria cărții nu-i povară prea mare. Puiul de român e isteț dela fire și răzbate prin școală ca para focului prin vreascuri.

Marea întrebare se ivește abia în clipa, când tineretul fericit ajunge în praful cel mare al vieții, când are pata-maua, diploma de absolvire în buzunar. Atunci răsare cuiul cel cumplit din capul unghiului, care strigă cu glas uluitor:

— Diplomă, certificat de absolvire, unde-i pâinea? Unde-i slujba care să te poată primi, unde-i locul liber, neocupat încă? Ce te faci tu, învățătorule tinăr, tu avocatule cu pantalonii frumos neteziți, tu medicule, inginerule cu mintea plină de planuri, profesorule cu lada doldora de cărți și de studii migălite?

Satele noastre, chiar și celea mai infundate în munți, au câte 2—3 învățători și învățătoare, câte 2—3 percepatori. Celea mai neînsemnate orașele câte 7—8 medii, 10—15 avocați, nenumărați lefegii, secretari. Deputații și senatorii încă sunt azi pe toate răzvoarele, că și agenții sanitari, ba chiar și notarii, pe alocuri, își găsesc un partid și o listă de candidare la parlament. Unde te mai poți „plasa” tu, surtucarule tinăr, cu diploma nouă nouă și cu inima înflăcărată de căpătuire?

Iată marea întrebare din zilele noastre, când viața e tot mai grea în toată lumea și tineretul cu școală tot mai numeros, mai navalnic, și în nou închelmata noastră țară. Povarnică întrebare, căreia tot mai greu este a-i da un răspuns mulțumitor și grabnic.

Ca unii cari trăim și noi azi împrejurul școlaelor și suntem „fabricanți” de diplome cum se zice, fabricanți pe lege și după regulamente, nu pe sub mână, am dori totuși să ușurăm, acum, în pragul deschiderii școlaelor celor mari, sbuciumul cumplit al părinților

cu feciorandri îndrumați spre carte. De sub mâinile noastre ics an de antineri absolvenți cari caută o așezare în viață și ochii noștri îi urmăresc îngrijorați și după marile examene.

Cu inimile curate și cu focul iubirii de neam în suflete, le spunem tuturor părinților, azi mai mult ca totdeauna, o vorbă adânc simțită:

Cărările celea bune, cărările fericirii în această viață pământescă, nu mai sunt azi acelea, cari țintesc la leafa statului, la posturi cu buget, la pâinea amară și săracă a celor cu coatele pe mesele de cancelarie. În 17 ani dela unire încoace aproape s'au umplut, de bine de rău, toate slujbele de stat, toate posturile de dascăli, de profesori, de avocați și alți trăitori din peană. În aceste locuri nu mai încap decât *lamura*, tinerii cei mai buni și cei mai isteți. Un post liber are câte 30—40 de pețitori și mai mulți. Codașii la învățatură rămân pe drumuri, îngroșă numărul „șomerilor”. Ba mai mult. Chiar și diplomele strălucite, fără un grăunte de protecție, de mână ajutoare, rămân azi hârtii zadarnice, lângă cari poți închili tocmai bine de foame! Câți părinți nu hrănesc azi la mesele lor domnișori de mult isprăviți, cari, nepricepându-se să-și facă un rost la oraș, tânjesc lângă mămăliga mamei și n'au cu ce să-și petecească frumoasa uniformă de licean ori surtucul mândru din universitate!

Ne trebuie o nouă îndrumare a tineretului. Noi prea năvălim numai spre slujbe subțiri, spre domnie arătoasă, dar flămândă și nesigură. În schimb, națiile străine au și azi în mână orașele noastre ardelenesti, cu prăvăliile, cu meșteșugurile și cu fabricile lor. Noi ne spălăm și azi tot cu săpunurile lui „Heinrich” dela Oluj, mâncăm turtele Sașilor dela Sibiu și Mediaș, ne încălțăm cu bocancii și cu țipicii Ungurilor dela Oradea-Mare. Mesele, scaunele, lăvițele înflorite din casele plugărești ni-le vinde un Sas dela Reghin jud. Mureș, care singur stăpânește târgurile Blajului, de pilda. Și vinde hălmuri întregi, de 3—4 ori pe an!

Ceapa ne-o vând Bulgarii, rachiul ni-l fabrică Oveii, cartoanele ni-le măsură și astăzi Slovacia, cei cu șătrile cât șurile.

Și toți aceștia trăiesc boierește, învârt banul, fac burți mari și nouă ne zic „bade” și „lele”. Românul nostru are o vorbă de fală, pompoasă, dar

stearpă: „Ori domn, ori nimic“. Ștearpă-i fiindcă înțelegem rău domnia. Domn este cel ce are chimirul plin și sumanul mișos, nu titlu, nu nume mare și mațele fripte.

Deci, școală cât de multă, și mică și mare, de orice fel și de oriunde, că toate școlile sunt bune, însă *altă așezare în viață!* Alte cărări spre fericire! Ori unde este un loc gol, de orice fel, oricât de mic și de neînsemnat, trebuie luat în primire și la lucru! Omul face meseria, nu meseria pe om. Azi oricine se pricepe să câștige o bucată de pâine, este „domn“, este vrednic de cinste și de preamărire. Milionarii americani aproape toți au început-o ca ucenici prin fabrici, ori vânzători de gazete pe uliți. Iar domni adevărați, azi, ei sunt.

Să ne deprindem, și noi și copiii noștri cu gândul, că mai întâi învățătura, apoi munca, *s'apoi domnia*, la urmă la bătrânețe. Cine, având o diplomă, o absolvire de școală și caută numai decât domnia, fără truda muncii, dă cu oștean gard. Povară pentru sine, pentru părinți și blăstăm pentru țară.

In comuna Neholu s'au cununat 113 perechi cari trăiau nelegiuți. In duminica de 25 August s'au cununat, in comuna Neholu din județul Buzău, nu mai puțin de 113 perechi de oameni cari trăiau în căsătorie nelegiuită, după ce în ziua de 21 Iulie se mai cununaseră încă 50 de perechi din comuna Sirlin, același județ. Meritul este al dlui prefect C. Tegăneanu, care, împreună cu doamna, au și fost nașii celor 113 perechi.

Arestări în capitală. In cursul zilei de duminică 25 August poliția din București a făcut o mare rază în capitală, adică un fel de vânatoare după păsări bune. A arestat peste 200 persoane și anume pungași de buzunar, spărgători și borfași sau pungași, cari au fost depuși în arestul poliției.

Tălcuirea evangheliei duminicii

Duminica XI. după Rusalii
(Matei 18, 23 - 35).

Pentruca să putem înțelege mai bine evanghelia de astăzi, trebuie să cunoaștem prilejul cu care a spus Mântuitorul asemănarea aceasta. Vorbind adică Isus, la cap. 18 a evangheliei sfântului Matei, despre îndreptarea fratelui, sfântul apostol Petru, apropiindu-se către dânsul, a zis: »Doamne, de câte ori va greși mie frațele meu și-l voi ierta? Până de șapte ori?« Zis-a lui: »nu zic până de șapte ori, ci până de șaptezeci de ori câte șapte«.

La întrebarea aceasta a sfântului Petru prilejul l-a dat învățătura fariseilor cari ziceau că putem ierta greșirilor noștri, odată, de două ori și chiar de trei ori, a patra oră însă nu. Cunoșcând deci Petru marea milostenie a Învățătorului, a fost de credința că, dacă va ierta pe deaproapele său mai mult ca de două ori decât fariseii, adică de șapte ori, Mântuitorul va fi îndestulit cu el și-l va chiar lăuda. S'a înșelat însă amar, pentrucă Mântuitorul li răspunde că până de 70 de ori câte 7, adică de nenumărate ori. Iar, pentruca mai bine să înțeleagă sf. Petru marea milostenie la care este obligat creștinul:

23. *Zis-a Domnul asemănarea aceasta: asemănatu-s'a împărăția ceriurilor omului împărat, carele a vrut să iea seamă slugilor sale.* 24. *Și începând el a lua seamă, i-au adus lui un datornic cu sece mii de*

talanți. 25. *Și, nevând el ce să vândă, a poruncit domnul să-l vândă pe el și pe muierea lui și pe prunci și toate câte avea, și să plătească.*

Sub omul împărat aici are să se înțeleagă însuși Dumnezeu. Datornicul suntem păcătoșii. Precum datornicul acesta era dator domnului său 10 mii de talanți, ceea ce face în banii de astăzi cam 100 milioane de Lei, așadară o sumă îngrozitor de mare pe care nu mai era în stare s'o plătească, tot așa suntem și noi datori lui Dumnezeu cu ispășirea nenumăratelor noastre păcate. Și, precum datornicul din sf. evanghelie nu putea avea nădejde să-și poată plăti cândva datoria, tot așa nu putem nădăjdui nici noi iertarea păcatelor noastre celor multe și grele, fără de răscumpărarea Domnului nostru Isus Hristos. Precum era vrednic de pedeapsă datornicul din sf. evanghelie de astăzi, tot așa suntem vrednici și noi de pedeapsa groaznică a iadului. Împăratul din sf. evanghelie de astăzi dă poruncă să-l vândă și pe datornic și pe muierea lui și pe prunci și toate câte avea, pentruca să-și poată recăpăta cel puțin o parte din datoria sa. Tot asemenea va trebui să ne pedepsească și pe noi Dumnezeu cu munca veșnică a iadului, pentruca astfel să se poată aduce la cale, într-o câtva cel puțin, marea vătămare adusă lui Dumnezeu.

26. *Deci, căzând sluga, se închina lui, zicând: „Doamne, mă îngăduiește-mă și toate-ți voi plăti.“* 27. *Și, milostivindu-se Domnul slugii aceleia, l-a sloboșit pe el și i-a iertat lui datoria.*

Așa a făcut și Dumnezeu cu noi. Îndatăce a văzut adică starea vrednică de compătimire și atât de ticăloasă a neamului omenesc, a trimis pe însuși Fiul său pe pământ, care ne-a răscumpărat și astfel ne-a iertat întreaga datorie. Cine s'ar fi putut gândi vreodată la atâta milostivire? Nici prin gând nu ne puteam

Foița „UNIRII POPORULUI“

Ce-am văzut la Maglavit

de păr. Iuliu Maior

(Continuare)

„A treia vinere, în 14 Iunie, am venit acasă iarăși și n'am spus nimic nici nevastei și nici la alți oameni. Tot în același timp am plecat iarăși la oi, pe același drum. În același loc, în dreptul unei tufe dese de plop, iarăși îmi apare în față același moș, tot cu aceeași figură, la fel cu întâia și cu a doua, fără de nici o deosebire. Mie iarăși nu mi-a mai fost frișă, pentrucă l-am cunoscut. El mi-a zis: — Dece n'ai spus la lume ceea ce ți-am spus întâia și a doua oră? — Eu i-am răspuns că am uitat. El, supărat, cu glas gros și tare, mi-a zis: — Nu te mai iert. — Eu iarăși m'am rugat zicând: — Iartă-mă, că mă duc, — și m'am închinat. El iar a zis: — Să spui la lumea cu care te întâlnești, la părintele, la primărie, la biserică, că dacă nu se potolesc, dacă nu țin sărbătorile, dacă mai fac rele, dacă nu vin la biserică să se roage, dacă nu se apropie, atunci fof, atunci ne rupe muncile. — Eu i-am zis: — Stai să mă duc întâi la oi. — Moșul a zis: — Haide că merg și eu. — Eu i-am zis atunci: — Hai, moșule!

„Am plecat amândoi până la stână, mergând unul lângă altul. El mergea în aier, fără să atingă cu picioarele de pământ, mai sus cu două palme. Am ajuns la stână și eu am trecut să mulg oile. Moșul sta lângă mine și-mi spunea mereu: — Să te duci chiar acum în sat și să spui la lume. — Eu i-am zis: — Stai că mă duc, după ce mulg oile. — La stână era atunci Ion N. Săvescu din Maglavit, care avea rând la brânză, cum și un alt cioban mai mic al meu, anume Florea N. Pavel, cari m'au auzit vorbind cu acel moș. Ion Săvescu m'a întrebat, cu cine vorbesc, căci el nu vede pe nimeni. Eu voiam să le spun și lor, dar nu puteam, căci îmi venea imediat ameteală, când deschideam gura să le spun. Băiatul cel mic, anume Fl. M. Pavel, a strigat și el la mine: — Mă, nene Petrance, cu cine vorbești, mă! — Când vream să-i spun și lui, iar îmi venea ameteală și nu puteam.

„Moșul sta tot lângă mine. Când am terminat de mulg oile, moșul a zis: — Hai, de acum. — Eu i-am răspuns: — Stai să strecor laptele. — Când am luat găleata ca să-l strecor, mi-au tremurat mâinile, fiindcă nu l-am ascultat, și am vărsat jos laptele aproape jumătate. Dacă am văzut așa, am lăsat găleata jos și moșul mi-a zis: — Haide, ca să mă petreci. — Mi-am scos atunci pălăria din cap și am plecat cu el dela stână în spre răsărit. Am mers împreună cam vreo 50—60 metri și în acest timp el mi-a mai spus: — Am să mai

viu odată, după ce vei termina tu de spus la lume și să văd ce o să faci lumea. În același timp am să port de grija ta. — Eu m'am închinat, iar el mi-a zis încă odată cu glas gros: — Să te duci, nuzi? — *Mi-a mai lăsat o vorbă mare, dar pe care nu am voie să spun nimănui, până ce nu vine iar.* Și mi-a dispărut iarăși, ca mai înainte, în sus, într-un nor pătrat și luminos, care s'a suit, până ce nu l-am mai văzut. Eu m'am închinat și m'am înapoiat iarăși la stână“.

După toate acestea și după ce a fost timp de o putere nevăzută în spre sat, ciobanul Petrance a spus săteșilor tot ceea ce a văzut și auzit.

A doua zi, în duminica Rusalilor, el a fost văzut în biserică, plutind deasupra altarului pe același moș. Intrând în altar, nu l-a lăsat să-i spuie preotului Bobin mimica, ci l-a bătut cuvântat cu semnul sfintei cruci și apoi a plecat din altar.

Duminica în 7 Iulie s'a dus din nou în biserică, după ce în tot timpul săptămânii trecute îndemnașe lumea să se pocăiască. În noaptea acelei zile, cam pe la orele 10—11 i-a apărut în față o stea luminosă și mare, cam, de 60—70 cm., de formă rombică, și care până la toamnă lumea se va pocăi, și el va face cu această stea semnul crucii, și semna de binecuvântare și iertare. Dacă lumea nu se va pocăi, atunci ciobanul va veni la lume, să se pregătească, fiindcă va începe

trece, asemenea slugii din sf. evanghelie de astăzi, atâta milostivire din partea lui Dumnezeu. Și Dumnezeu totuși a făcut-o, pentru că i-a fost milă de noi și pentru că a voit să ne dea și nouă pildă de milostivire.

Dar, să vedem acum milostivirea omenească, după ce cunoaștem deja pe cea dumnezească:

28. *Iară ieșind sluga aceea, a aflat pe unul din soții lui, carele îi era dator cu o sută de dinari și, prinșându-l, îl sugruma, zicând: „plătește-mi ce-mi ești dator“.*

Un dinar făcea cam cât un Leu al nostru. Așadar 100 Lei față de 100.000.000 Lei! Ce deosebire colosală! A milioane parte! Și cu toate acestea nu-l provoacă pe datornic, frumos și cinstit, ci, prinșându-l de gât, îl sugrumă dintr'una, provocându-l să plătească numai decât. Ce deosebire îngrozitor de mare între milostivirea împăratului, care a vrut să ia seamă slugilor sale, și între milostivirea slugii care sugrumă numai decât! Cu adevărat suflet de slugă!

29. *Deci, căsând soțul la picioarele lui, îl ruga, zicând: „mai îngăduiește-mă și toate-ți voi plăti“.*

30. *Iară el n'a vrut, ci, ducându-se, l-a băgat în temniță, până ce va plăti datoria.*

Aceeaș rugăminte o îndreaptă către el și soțul său, pe care a îndreptat-o, la vremea sa, și el stăpânului său. Dreptul roman, în legea celor 12 table, spunea: să se taie trupul datorășului și să se împărtească între creditorii! Legea lui Moisi (Levitic 25, 39, 47) dădea dreptul creditorului să dispună cum voia asupra vieții și libertății debitorului.

Dar până și soții lui s'au smintit, văzând ticăloșia colegului lor, și aici urmează partea a treia și cea din urmă a evangheliei:

31. *Și, văzând soții celece s'au făcut, s'au întristat foarte și, venind, au spus domnului lor toate*

ce se făcuse. 32. Atunci, chemându-l domnul său, i-a zis lui: „slugă vicleană, toată datoria ți-am iertat-o, pentru că m'ai rugat. 33. Au nu se cădea și ție, să-ți fie milă de soțul tău, precum și mie mi-a fost milă de tine? 34. Și, mâniindu-se domnul lui, l-a dat pe el muncitorilor, până va plăti toată datoria.

Sub »muncitor« este a se înțelege chinuitor, care muncește adecă chinuște trupul. În țările din Asia și astăzi se pedepsesc, cu bătaie cu vergi și cu închisoare, datornicii ticăloși. Tot așa ne va judeca și osândi și pe noi Domnul, pentru păcatele noastre cele multe, ca și când n'am fi fost părtași niciodată de darul răscumpărării. (Vezi istoria bogatului și a lui Lazar cel sărac, la Luca 16, 19—31).

Și acum, concluzia sau învățătura o trage însuși Domnul:

35. *Așa va face și Tatăl meu cel ceresc vouă, de nu veți ierta fiște-carele fratelui său, din inimile voastre, greșalele lui«.*

Dacă ne-a iertat Dumnezeu nouă marea datorie de 100.000.000 Lei, cum venim noi să nu iertăm datoria datorășului de 100 Lei! Prin urmare, celce nu iartă greșalele fratelui său, nu poate conta la iertarea din partea lui Dumnezeu a greșelilor sale. Ori, cu alte cuvinte, iată o preafrumoasă tâlcuire a cererii din »Tatăl nostru«: »Și ne iartă nouă păcatele noastre, precum iertăm și noi greșelilor noștri«.

* * *

Ori de câte ori ne rugăm »Tatăl nostru«, cerem osândă asupra noastră, întrucât nu iertăm greșelilor noștri. Așadar mai bine să nu zicem »Tatăl nostru«, decât să cerem prin rostirea lui osândă noastră veșnică. — Să nu desnădăduim niciodată de bunătatea lui Dumnezeu, că »bun și milostiv și iubitor de oameni Dumnezeu ești« zice preotul zilnic la sfintele slujbe. — Trebuie să iertăm greșelile numai aceluia cari se căiesc aieva, nu și ale celorce nu dau nici un semn de îndreptare, căci așa a făcut și împăratul din evanghelia de astăzi.

PĂRINTELE IULIU

Peatră mult grăitoare

În anul Domnului 1794 s'a stins la Cluj, de-o cruntă boală, tiberica soție a Grofului Rhédel »sfetnic din lăuntru al crăiescului erar«. Răposata era fiica mult iubită a Măriei Sale Grofului Georgie Banfil, guvernatorul Ardealului, atât de des pomenit și'n folie de titlu ale vechilor noastre cărți bisericești. Tinăra domnișă a lăsat orfane de mamă două mici contese, pe Iozefa de un an și pe Terezia, care deschisese ochii în lume abia de două săptămâni.

Jalnică moarte a umplut de durere adâncă pe celea mai de frunte familii dintre mai mari de atunci ai Ardealului. Cu adevărat sfâșietor este, să părăsești pământea viață la 22 de ani, când soarele tinereții îți suride mai strălucitor ca totdeauna și când te găsești pe culmile celea mai fericoare ale belșugului și măririi omenești! După 150 de ani, și-se umezesc și astăzi ochii de lacrimi, citind peatra de pomenire din biserica cea mare a Clujului, așezată în peretele din stânga, spre altar. Un semn mai mult, să te cutremuri de nestatornicia vieții omenești și să-ți zici:

— Tinereță, bogăție, fericire, fum și cenușă sunt! Moartea toate le risipește. Și zăvoarele neîndurătoare ale sorții se încule, când nici nu gândești, asupra tuturor!

Ar putea să ne întrebe mulți dintre cititorii acestei gazete, pentru ce găsim cu cale să reinproșetăm dureri de mult călătorite, atât de strălucite astăzi, în abuciumul cu nimic mai trandafiriu al vieții de toate zilele? Ce-am putea avea noi cu moartea unei contese străine de demult, care și-a încheiat și ea vechea după a firii lege, care nu face deosebire între bogat și sărac, puternic sau hituan?

Cel care scrie acestea rânduri, popositor multe clipe lângă slovele de aur ale pietrii de mormânt dela Cluj, a reținut câteva îndemnuri de-o covârșitoare însemnată, din cari, mai ales în aceste zile de prealăptă pângăritate, putem trage cu toții neprețuite învățăminte.

Cum?

prăpădul. Apoi steaua va face explozie, iar vântul va imprăști focul și ploaia peste tot pământul. Tot atunci moșul i-a spus: — Să spui asta la toată lumea și să nu li-se pară glumă sau minciună. — *Afară de acestea, mi-a mai spus ca să aduc toate acestea și la cunoștința celui mai mare om din țară, ca el să dea ordin, ca lumea să fiină sărbătorile așa cum sunt ele acum orânduite de biserică. Să nu muncească în aceste zile, să se ducă la biserică și să se roage de iertare. Să nu mai facă păcate, ci să se oprească și să se apropie de Dumnezeu, căci altfel va fi rău“.*

La dimineața zilei de 10 Iulie (miercură) a venit la țârla lui Petrache un tânăr din comuna Hunia-Dolj (sat vecin cu Maglavit) nume Florea I. D. Dincă, de 19 ani, căsătorit, însoțit de alți oameni, care i-a povestit lui Petrache Lupu, că i-s'a arătat un om tânăr și înalt, cu barbă mică și castanie, care l-a îndemnat să meargă la Petrache Lupu și să-i spună, să nu se teamă de cei necredincioși, să propovăduiască mai departe și fără frică cuvântul Domnului, căci are el grijă de cei necredincioși. Tânărul opunându-se și spunându-i că nu se duce, acel om tânăr l-a snopit și l-a trântit, până ce nu i-a promis că se va duce.

Duminecă în 14 Iulie, fiind adunați la vreo 10 mii de oameni la locul arătării, și făcându-se de către preoți sfințirea apei, cioba-

nul Petrache a văzut din nou, plutind deasupra credincioșilor, acelaș moș cu aceeaș figură ca în alte dăți.

Întrebat fiind de mai mulți, dacă a mai avut vreodată vedenii, Petrache Lupu a răspuns: »Nici înainte de a avea aceste vedenii, nici în acest timp și nici mai pe urmă, nu am fost bolnav cumva. N'am avut călduri, nici friguri, nici vreo amețală cumva și-mi dau perfect de bine seama de mine și de ceace se petrece în jurul meu. Am avut cunoștință de tot ce am făcut și vorbit, atât cu aceea vedenie, cât și cu ceilalți oameni cu cari am vorbit în acel timp. Aceasta este toată datoria ce o am dela acel moș, ca s'o spun tuturor, cine va crede, să facă cum este voia lui Dumnezeu, iar ceilalți să facă ce vor, dar are să le fie rău. Sunt cam tare de urechi și gângav de mie, de când am zăcut de hubat. Acuma vorbesc și aud mult mai bine ca înainte și cred că Dumnezeu mă va vindeca complect, fiindcă așa mi-a spus moșul că are el grijă de mine“.

Duminecă în 11 August, când am fost subsemnatul la Maglavit, Petrache Lupu, — după ce ni-a stropit pe toți cei ce-l ascultam cu apă din fântâna lui, pe care el însuși a săpat-o acolo, la vre-o câteva sute de metri de malul Dunării, iar aceasta a făcut-o la dorința celor aproape 3 mii de oameni adunați în jurul lui și după ce ni-a povestit tuturor din

fir în păr cele înșirate de mine aici, — a mai spus următoarele:

Vineri în 9 August i-s'a arătat necuratul, care era ca un om, însă negru și fără coadă și coarne, și l-a înfruntat că prea mulți oameni i-a luat Petrache. A voit să-l trântescă, însă în clipita aceea i-a apărut moșul care i-a spus că-l va apăra el, să nu aibă nici o teamă.

* * *

V'am expus, dragi cititori, aproape din cuvânt în cuvânt și din fir în păr, tot ceace a spus Petrache Lupu, și încă așa cum nu s'a expus nici într'o altă gazetă, cu gândul ca să vă pot arăta pe urmă părerea bisericii noastre în ce privește minunile.

Fiind așadar vorba aici de minuni, trebuie să ne întrebăm, înainte de toate, dacă sunt cu putință ori ba minunile. Răspunsul bisericii noastre este că da, minunile sunt cu putință. Așadar și la Maglavit s'ar fi putut întâmpla minuni, aceasta însă trebuie mai întâi dovedită cu dovezi bine susținute și mai ales cu minuni săvârșite după aceea în fața lumii. Ce e drept, oamenii din sat, preoții, primpretorele, medicul Dr. M. Albu din Craiova și mai mulți alți cărturari susțin că s'ar fi făcut mai multe minuni după arătările acestora, că însuși Petrache Lupu s'ar fi vindecat de hălbăit, ca s'ar fi vindecat un surdo-mut și un paralic, ca pe unii cari n'ar fi crezut i-ar fi pedepsit Dumnezeu într'un mod cu totul minunat pentru necredința lor. Toate acestea trebuie însă mai

Marmura dela Cluj a fost ridicată de Baroneasa Terezia de Losontz îndurerată soacra a Domnișei atât de curând petrecută din această lume. Și știut este că soacrele foarte arareori sunt mulțumite de nurorile lor. Aceasta însă, cu neîntâlnită jale ridică neagra marmură, laudând în adânc săpatele slove virtuți ca acestea la căpătâiul scumpel nurori.

— „Care, cu toate alesele însușiri creștinești și cu frumoase virtuți de societate fiind înzestrată, drept obștească pildă, în al 22 an al vieții s'a săvârșit, anul Domnului 1794“.

Învățătura din acest preafrumos epitaf, lesne se desface. O domnișă din cea mai înaltă pătură a societății din veacul al 18-lea, drept laudă la mormânt are „toate alesele însușiri creștinești“ și „frumoasele virtuți al vieții de societate“.

Cu asemenea veșnică pomenire se îngropau celea mai alese și mai sus puse odrasle omenești în cu adevărat creștineștile vremuri de demult.

Oare câtoră dintre noi, săvârșindu-ne, ne-ar putea scrie așa laude pe crucile de pomenire?

Toate „alesele însușiri creștinești“ sunt, cu adevărat, cea mai frumoasă laudă la pragul veșniciei. Și pentru cel care pleacă, dar și pentru cel ce mai rămân, să se mai sibuclume o bucată de timp pe turburata mare a acestei vieți.

A. M.

Groznică nenorocire dela Brașov. La uzinele I. A. R., adică la fabrica de avioane, din Brașov s'a întâmplat în 22 August o groznică nenorocire. La un hangar (șopron în care stau avioanele) de avioane la care se lucra atunci, s'a prăbușit plafonul. 40 de lucrători care lucrau la plafonul de beton au fost acoperiți. Sunt mai mulți morți și răniți. Impotriva Inginerului Ganea și a antreprenorului Iehova Gheorghe s'au început cercetări. Amândoi au fost arestați, aflându-se că vina este a lor, fiindcă lemnul pe care l-au folosit a fost putred, și cimentul n'a fost lăsat să se usuce.

Lupta pentru răsturnarea guvernului

Partidele din opoziție luptă din răspuneri pentru răsturnarea guvernului, care, după părerea lor, est copt pentru a trece la pensie. Fiecare partid de opoziție se laudă, că numai de un fir de păr atârână căderea guvernului de sub conducerea dlui Tătărescu și că acel fir de păr se va rupe atunci când va vrea cutare ori cutare partid.

În aceeaș vreme dl Tătărescu declară că nici când n'a fost partidul liberal mai unitar și mai solidar cu guvernul D.-Sale decât astăzi, toate hotărârile aducându-se în deplină armonie și cu unanimitate. Ieșind dela o ședință a partidului liberal și întrebând de ziaristi, ce e mai nou, dl Tătărescu le-a răspuns: »Regret că nu pot da satisfacție senzaționalului svonurilor de cafenele. Nimic nou, decât am espus programul pentru cel de al treilea an de guvernare«.

Când se deschide Parlamentul

Gazetele mari dela București spun că Parlamentul nu se va deschide la 15 Octombrie, dupăcum prevede constituția, ci abia la 15 Noembrie, adică cu o lună mai târziu, și anume, ca dl Tătărescu să poată face până atunci în guvern schimbările de miniștri pe care le vrea și pentru a se întocmi un program de lucru, care să ridice prestigiul sau vaza Corpurilor Legiuitoare.

Congresul partidul național creștin la Chișinău

Partidul național-creștin, de sub conducerea dlor A. C. Cuza și Octavian Goga, și-a ținut cel dintâi congres regional la Chișinău, în ziua de 25 August. La acest congres dl profesor A. C. Cuza a spus că nici un alt partid nu poate guvernarea țara decât al D.-Sale, fiindcă nici unul dintre celelalte nu s'a gândit la punctele pe care partidul D.-Sale le-a votat, și anume: în Basarabia să înceteze colonizarea străinilor; mișcările comuniste și incurajarea lor să înceteze; industriile cari trăiesc din stăgele țării, nu numai fără de a-i aduce țării nici un folos, ci chiar aducând la săpă de lemn, pe țaranul român să nu se mai incurajeze de către Stat; să nu se încheie nici o alianță militară cu Sovietele.

Pacea Europei grav bolnavă

În numărul trecut de duminică al ziarului »Curentul« dela București este un chip care dă mult de gândit. Într'un pat din mijlocul unei camere zace grav bolnavă o fată foarte frumoasă și tânără. E pacea. Deoparte stă o femeie bătrână: Europa, care așteaptă cu răsuflarea oprită părerea medicilor, care nu știu să spună, de ce boală suferă, și sunt de părerea că boala nu se va putea constata decât după moarte, când li vor face autopsia, dupăce adică o vor tăia. Părerea aceasta a medicilor o ascultă, cu uimire, și diplomații Europei cari, ca neamuri, încunjură patul bolnavei.

Pacea este de fapt grav bolnavă și

întâi dovedite cu medici, cu martori vrednici de credință și cu tot aparatul științific, cum s'ar zice pe domnie, iar până atunci oamenii nu trebuie lăsați pradă svonurilor și știrilor ce se lăsesse din toate unghiurile țării, mai ales prin ziare, pentru că dacă sunt dela Dumnezeu toate acestea, El se va îngriji, că are mijloace menumărate la îndemână, ca oamenii să poată ajunge la cunoștința acestor lucruri; iară dacă sunt numai visuri de ale lui Petrache Lupu, ori vedenii de ale unui om bolnav, ele se vor împrăștia ca fumul și ca norii, așa că peste câteva luni lumea-l va fi uitat și pe Petrache Lupu și Maglavitul.

În ce-l privește pe Petrache Lupu, mie mi-s'a părut om citov la cap și vrednic de credință. Aceasta mai ales pentru aceea că el nu primește dela nimenea nici un fel de dar, iar ceace i-se dă, predă numai decât curatorului, ca să-i verze în fondul zidirei unei mănăstiri pe locul arătarilor. Insuși Petrache Lupu este un cioban tânăr, de 28 ani, însurat, având și o copilă de vreo 8—9 luni. Are o căsuță zidită din cărămidă nearsă și pe din afară încă netencuită.

Petrache Lupu, dupăcum ați văzut din cele înșirate de mine, nu susține nici o afirmație că elce i-s'a arătat este însuși Dumnezeu. El spune că a fost un moș, adică un om bătrân, așa dupăcum l-a desoris la început. Numai oamenii

din sat și gazetarii susțin acest lucru, că adică i-s'ar fi arătat însuși Dumnezeu.

Sfânta Scriptură, atât a Noului cât și a Vechiului Testament, precum și întregă istoria bisericii nu susține nici o afirmație și nici odată că s'ar fi arătat cândva Dumnezeu oamenilor.

În cartea Eșirei, 33,20—23 ni-se spune: »Și a zis (Domnul lui Moise): — nu vei putea vedea fața mea că nu va vedea omul fața mea și să fie viu. — Și a zis Domnul: — iată locul la mine, și vei sta pe piatră. Și când va trece mărirea mea, te voi pune în gaura pietrii și voi acoperi cu mâna mea peste tine, pânăce voi trece. Și voi lua în laturi mâna mea, și atunci vei vedea dosul meu, iară fața mea nu se va arăta ție«.

Ca să fiu mai sigur de înțelesul acestor cuvinte, am căutat în comentariile profesorului Fillion dela institutul catolic din Paris tălcuirea acestor cuvinte, iară din cartea lui, ediția VIII. din 1925, vol I, pag. 301, m'am convins că aceste cuvinte ale Domnului trebuie înțelese așa dupăcum sunt spuse, că adică ochii oamenilor muritori n'ar putea vedea toată strălucirea maiestății divine, fără de a se expune celor mai funeste consecințe. De aceea i-a arătat Dumnezeu lui Moise numai dosul său, adică un reflex al splendorii lui Iehova.

Citim în cartea Facerii 18 că lui Avram

i-s'a arătat Sfânta Treime, la stejarul Membrim chip de trei îngeri.

La botezul Domnului în Iordana și la schimbarea la față a Domnului s'a auzit un glas din ceriu zicând: »Acesta este Fiul meu cel iubit, întru care bine am voit, pe acesta să-l ascultați«. La Ioan 12, 21 citim: »Părinte proslăvește numele tău. Deci a venit glas din ceriu: — și l-am proslăvit și iară-l voi proslăvi«.

Dacă așadar Dumnezeu nu s'a arătat lui Moise, nici lui Avram, nici apostolilor, și a lăsat să i-se audă cel mult glasul, cum era deși că i-s'ar fi arătat lui Petrache Lupu încă în formă de moș acoperit pe întregul corp cu păr alb?

Mai citim, în sfârșit, la Ioan 1, 18: »Dumnezeu nimenea nu l-a văzut nici odată, unul născut Fiul, care este în sânul Tatălui, acela a spus«.

Din toate acestea precum și din istoria de peste 19 veacuri a bisericii, care nu ne vorbește despre nici un singur caz de arătare a lui Dumnezeu oamenilor, se poate vedea că elce i-s'a arătat lui Petrache Lupu și Maglavitul nu poate fi Dumnezeu însuși, ci cel mult, vreun trimis al lui Dumnezeu, vreun proroc, apostol, sfânt, inger sau altoineva din tre sufletele fericite.

Ca să putem crede cele spuse de Petrache Lupu, înainte de toate el trebuie să fie citat de mai mulți medici de seamă cari

ndatăce se va declara războiul dintre Italia și Abisinia, ne putem aștepta la un mare războiu, nu numai european ci chiar mondial (al lumii întregi). Dl Mussolini nu lasă nimic din '48. Impăratul Abisiniei a declarat că el a dat și imbiat tot ce a putut pentru a înconjura războiul. La 4 Septembrie se va aduna Consiliul Societății Națunilor la Geneva și va mai încerca odată, pentru ultima oră, împăcarea celor doi amenințatori ai păcii. Că apoi reuși-va ori ba, se va vedea atunci.

Pentru a ne putea da seama, cât de apropiată este izbucnirea războiului, e destul dacă arătăm, din cuvânt în cuvânt, ceea ce scrie unul din cele mai mari ziare ale lumii, »Le Matin«: »Tunul nu se aude încă, dar vocea diplomaților se aude din ce în ce mai slab«.

Italia s'a înarmat până în dinți, iară la 4 Septembrie duce la Geneva o ladă întregă de documente, din cari are de gând să arete că ea are dreptate și că nu mai poate amâna războiul. Abisinia, de altă parte, e și ea pregătită, mai slab, nu e vorba, decât Italia, având însă în ajutorul ei căldura mare din aceea țară, pe care nu o pot suporta Europeanii, boalele groaznice cari bântue pe acolo și nisipurile și vânturile cari toate împreună vor zăciui cu siguranță armatele italiene.

Pilda cea mai frumoasă ni-o dă, în privința iubirii de pace, împărăteasa Abisiniei, care a declarat că în postul Sântei Mării s'a rugat într'una lui Dumnezeu pentru pacea Abisiniei și a întregii omeniri. Ea roagă pe toate femeile lumii, să se roage și ele lui Dumnezeu în acelaș scop.

Rapidul Berlin-București a deralat. În noaptea de 24 August, la orele 0,20 după miezul nopții, rapidul Berlin-București a deralat (ieșit din șini) între stațiile Zimnavora și Lvov din Polonia. S'au răsturnat două vagoane de serviciu, un vagon de cl. 3, unul de cl. 2 și unul de cl. 1, precum și locomotiva. Altfându-se, în clipita răsturnării, puțini călători pe tren, numai trei persoane au fost rănite.

arete și să dovedească, că este cu mintea întregă. Pe urmă toate minunile, ce se spune că s'ar fi întâmplat, trebuie dovedite cu medici și cu zeci și sute de martori. De pildă, la vindecarea surdo-mutului, zeci și sute de oameni trebuie să dovedească, sub jurământ, că l-au cunoscut până la ziua cutare ca surdo-mut, că începând cu ziua cutare l-au văzut vindecat dintr'una, și desăvârșit, fără intervenția medicilor, și așa mai departe.

Până când nu vom avea dovezi ca acestea până oameni de seamă și de bună credință nu vor dovedi că minunile pretinse s'au întâmplat aievea, noi nu putem și nu suntem obligați a crede.

Biserica noastră astfel porcede. Astfel a făcut la Lourdes în Franța, unde s'a arătat Preacurata Vergură Maria sfintei Bernadeta. Doamne, cât a avut de suferit aceea sfântă din partea bisericii, până i-s'a crezut! Și chiar după ce i-s'a crezut, n'au declarat-o de sfântă decât abia anii trecuți, deci după zeci de ani dela arătare și după ce la Lourdes s'au întâmplat sute și chiar mii de minuni, dovedite toate prin medicii cei mai de seamă din întregă lumea.

Este în Germania, la Konnersreuth, fata Tereza Neumann, căreia îi apar pe trup, în fiecare vinere, acuma de câțiva ani, ranele Domnului. Mai mult, aceasta fată nu mânăneș ni-

Revoluția din comuna Albineț, județul Bălți

În comuna Albineț aproape toți locuitorii sunt stiliști, adică nu vreau să recunoască stilul nou al calendarului, ci numai stilul vechiu. Coaducătorul lor este preotul Climovici. Tribunalul Bălți a hotărât de mult să aresteze pe acest preot, n'a îndrăznit însă, fiindcă-l știa apărât de credincioșii lui.

În noaptea de 18 spre 19 August, locotenentul Olteanu împreună cu o echipă de jandarmi s'au dus din Fălești la Albineț, ca să-l aresteze pe preot. Gardul casei era însă atât de înalt încât jandarmii nu l-au putut sări, de aceea au spart poarta.

Intrând în casă, au găsit acolo peste 50 de țărani înarmați cu revolve, coase, furci, topoare, cari îl apărau pe preot. S'a început încăierarea. Doi plutonieri de jandarmi au căzut grav răniți, iară patru soldați mai ușor. Dintre țărani au fost omorâți doi iași, patru sunt grav răniți, iară opt mai ușor.

Văzând guvernul că acolo nu e lucru curat și că acești țărani sunt în stare să se lase omorâți cu toții pentru preotul lor, dl ministru de interne Inculeț a poruncit ca deoamdată să nu se facă arestări ci să se încerce a-i liniști cumva. Unii sătean bătrân din Albineț D. Sa i-a dat o scrisoare în care îi roagă pe săteni să-l sfătuiască pe preotul să meargă la anchetă. Le garantează însă că nu i-se va întâmpla nimica, iară pe familiile morților le va ajutama. Calendarul l-a schimbat biserica și toate statele apusene, și prin urmare nu mai are fațeles a ținea la el.

Se pare că, după scrisoarea aceasta foarte cuminate a domnului ministru Inculeț, sătenii încep a se liniști.

Iată ce sunt în stare să facă niște săteni neînțelegători, cari nu vreau să-și dea seama că vechiul calendar este greșit, de aceea a rămas înapoi cu 13 zile, și că, prin urmare, trebuie îndreptat. Ne mirăm foarte mult, cum poate un preot cu carte să-i prostescă pe oameni în forma aceasta, și să-i facă să-și jertfească până și viața pentru o prostie.

mica, de ani de zile, se hrănește numai cu Sfânta Cuminecătură, cu toate acestea biserica încă nici acuma, nu numai că nu-i dă crezământ deplin, ci, punându-o sub supraveghere, a poruncit să nu se mai serie despre dânsa.

La Maglavit, în schimb, se face atâta târâboi, zărele se laudă pe răpușite, cari au scris mai întâi și mai frumos despre Petru Lupu; revistele ilustrate se întrec în a-l fotografia; o seamă de oameni au de gând să câștige pe urma acestor arătări! Să fim deci cu ochii'a patru și să așteptăm voia lui Dumnezeu.

Mai repețesc odată: impresia mea este că ciobanul Petru Lupu este om întreg la minte și de omenie; că părintele Bobin, parohul lui, este un preot cu frisa lui Dumnezeu și cinstit, care nu vrea să câștige pe urma lui Petru Lupu; cu toate acestea însă, urmând în privința aceasta pilda bisericii noastre, sunt de părerea că dacă arătările dela Maglavit sunt dela Dumnezeu, El se va îngriji să ni-le aducă la cunoștință așa cum va crede El că e mai potrivit; iară dacă nu sunt dela Dumnezeu, se vor uita, în timp foarte scurt, cum s'au mai uitat atâtea altele. Așadară să nu ne prea pripim în a crede și să așteptăm până ne va da de știre Dumnezeu, prin mai marii noștri bisericăști, că putem crede ori ba în pretinsele minuni dela Maglavit.

Din Blăjel (Tr. Mică)

— Bucurii sufletești de praznicul sf. Mării —

Credincioșii frunțași comunei Blăjel au trăit în ziua de sf. Marie a acestui an clipe de adevărată înălțare sufletească. În frunte cu păstorul lor sufletese, pâr. *Gavril Filip*, au muncit ca să arete prin fapte dragostea ce-o poartă Născătoarei de Dumnezeu. Au pus cu toții mâna, au strâns obolul tuturor, și au făcut un steag frumos, steagul Reuniunii Mariane.

Sfântirea steagului s'a făcut în ziua amintită, cu înșuflețire și cu înălțare sufletească și cu bucuria pe care o cunosc numai stegarii Mariei. La sf. slujbă biserica era ticsită de mulțimea credincioșilor.

Ziua bucuriei a fost pregătită încă de mai înainte. În fiecare seară din postul sf. Mării, biserica era plină de mulțimea credincioșilor, ascultând cu smerenie „Paraclisul Maicii Domnului”. Cele 98 membre ale Reuniunii Mariane, înființată de pâr. Filip în primăvara acestui an, îndată ce a fost instalat în parohie, s'au arătat adevărate gospodine în îngrijirea și înfrumșetarea bisericii. Tot astfel membrele soș. sf. Inimi, tot de curând înființată în număr de 33.

Ogorul Domnului e întins. Se găsește de lucru în el pentru fiecare suflet. Celor ce vor înfringe în el brazde adânci, tăind fapte ca cele de mai sus, Domnul le va da răsplătă veșnică. (c.)

Din Cisteiu

Duminecă 18 August a. c., s'a ținut în comuna Cisteiu jud. T.-Mică, o frumoasă petrecere aranjată de „Tinerimea” comunei sub auspiciile „Astre”.
 Încă înainte de începerea Sf. Liturghii, feciorii și fetele aranjaseră scena și toate lucrurile necesare, în localul școlii primare, de unde plecase în grup împreună cu inv. conducător, la biserică.

La sfârșitul sf. slujbe preotul din loc face anunțul petrecerii și invită pe toți sătenii să ia parte. Petrecerea a avut un bogat program care s'a desfășurat în două rânduri; la ora 3 pentru bătrâni și copii, la ora 8 seara pentru invitații săteni și străini.

Programul a constat din 6 soruri pe voci 2 piese teatrate: „Pedeapsa păcatului” și „Vreau să-mi fac fetița doamnă” cu conținut moral, 2 poezii pline de haz și jocuri naționale.

Pe rând ce se desfășura programul, se vedea tot mai mult interesul și hârnicia tinerilor care jucau, precum și destoinicia vrednicului învățător *Mihail Marcu* care pregătise și conduse tot programul. Reușita a fost pe deplin mulțumitoare.

Au luat parte la această petrecere toți intelectualii comunei, în frunte cu pâr. *Z. Abrudan*, precum și un număr foarte însemnat de săteni și străini.

S'a adunat o însemnată sumă de bani cu care se vor cumpăra catehisme și cărți de religie copiilor de școală.

Un asistent

O parohie

în deprinderi sufletești

Cetitorii noștri poate că au auzit despre așa numitele „exerciții spirituale” sau deprinderi sufletești, cari se țin în fiecare an pentru preoți la Blaj și în celelalte reședințe vladicești ale bisericii noastre. Acestea sunt câteva zile petrecute numai în slujbe și în rugăciuni de tot felul, în gândire numai la suflet, în spovedanie și în stărnirea părerii de rău pentru păcatele făcute și în hotărâri din toată inima de a nu le mai face.

În părțile de Mieză-noapte și Apus ale țării noastre, prin județele Satmare, Sălaj și Maramureș, nu numai preoții și elevii de școală fac asemenea deprinderi sufletești, ci și poporul.

În după-amiaza zilei de 17 August, anul acesta, adică a treia zi după sărbătoarea Adormirii Maicii Domnului, la mănăstirea Bixad din județul Satmare — unde sunt călugări români uniți, de acia cari erau oarecând în mănăstirea Sfintei Troițe de la Blaj, adică din cinul Sfântului Vasile cel Mare — sosi o ceată de vreo 400 de oameni, bărbați, femei, fete și feciori, în șiruri de câte patru, în frunte cu o cruce purtată de o fată și doi prăporăși, purtați tot de fete, cântând cântări frumoase în cinstea Preasfintei Fecioare Maria și a Măzătorului Hristos în Sfânta Cuminaștură. Aceștia erau credincioșii din Cicărlău, județul Satmare, cari, în frunte cu hărzicul lor preot, Lazar Ghergheș, veneau să petreacă aci la mănăstire, sâmbătă la amiază, până luni la amiază.

Credincioșii din Cicărlău au Reuniune Mariană și sunt închegații în societatea „Agru”. În anul trecut (1934) își puseră în gând ca în fiecare an, în Duminică după sărbătoarea Adormirii Maicii Domnului, să vină pe jos la mănăstire, de și vor avea de călătorit vreo 35 Km. în o cale, și să rămână în mănăstire vreo trei zile, cari să le petreacă numai în slujbe și în rugăciuni, spovedindu-se, cuminecându-se și eurătându-și sufletele.

Într-o sfântă reculegere sufletească, credincioșii din Cicărlău au petrecut în mănăstire până luni la 19 August, cântă amiază, rugându-se pentru cei vii și pentru cei morți ai lor, cântând cântări de mărire lui Dumnezeu și Prescuratei Sale Maice, și negândindu-se decât la sufletele lor, și ascultând vreo șase predicii, rostite de părintele profesor de la Blaj, Dr. Nicolae Lupu, care acolo se pregătește pentru a intra în tagma preacuvioșilor Părinți călugări.

Dea Bunul Dumnezeu ca pilda fraților cicărlăeni să fie urmată de câți mai mulți, pentru mai marea mărire a lui Dumnezeu și pentru mai marea lor bine sufletească.

Coresp.

Agru în comuna Feneș (j. Alba)

Organizația Agrului și-a ridicat steagul său sus de tot, nu numai în orașe și sate principale, ei își face loc tot mai impunător și prin creșterea munților, prin satele cele mai izolate. Așa în Munții Apuseni, la Feneș, în ziua de 18 Aug. a. c., în cadre solemne, s'a pus peatra de temelie acestei organizații de mari nădejdi.

Păr. Grigorie Oprea, preotul local, a pregătit cu mult înainte bine terenul de organizare. A invitat spre acest scop pe Păr. Iulian Făgărășan din Pătrânjeni, care după sf. Liturgie a ținut o luminoasă cuvântare despre „Ce este Agru” îndemnând pe toți să se înroleze în Oastea lui Hristos.

Flamura credincioșilor au cerut să fie

înscrisi în „Agru”. Și-au ales următorul comitet: Președinte pe inimosul notar cercual George Bileș, v. președinte: dir. inv. Victor Vodă, secretar: Petru Teodorescu, casar: Petru Șerban, iar membri în comitet pe Aron Adrian, Teodorescu, Petru Tomuș și Valeria Vodă. Primirea membrilor, în număr de 52, s'a făcut cu solemnitatea prescrisă în regulament.

Un martor ocular.

Copiii din Japonia

Departede-departe, spre soare-răsare, este un mănunchu de ostroave ce poartă numele de Japonia. În împărăția aceasta, până prin jumătatea primă a veacului șaisprezece, nu se știa nimic de legea lui Hristos. Locuitorii acestor meleaguri îndepărtate erau păgâni cu toții și se închinau la idoli. Altfel însă erau un neam de oameni bravi, cumiați, dornici de învățatură și aseuși la minte.

Și a dat Dumnezeu să porceadă în părțile acelea, pela anul 1549, sf. Francisc de Xavieriu, un călugăr din Societatea lui Ișus, ca să propovăduiască și pe acolo credința catolică. Nu peste mult i-au urmat numeroși alți frați din același cin călugăresc, și într'un răstimp scurt, — nici patruzeci de ani împliniți, — crezul creștin a înflorit de minune în țara Japoniei. Mai mulți prinși de-ai locului, mulți preoți idolești, ziși bonzi, și nenumărați oameni din popor au îmbrățișat sfânta noastră credință. Misionarii nutreau cele mai bune nădejdi că nu va trece mult și întregă împărăția se va închina lui Hristos.

Pronia cerească însă a îngăduit să izbucnească în Japonia, împotriva creștinilor, una din cele mai înfiorătoare prigoane ce cunoaște istoria. Prigonirea aceasta a durat șaszeci de ani încheiați. Mii și mii de creștini și-au sfârșit viața în cele mai groaznice chinuri. Intre mucenici au fost și mulți copii.

Despre copiii aceștia, japonezi, tari în credință, o să istorisim acum câteva lucruri minunate.

1.) *Frații de sânge regesc.* — Arima era unul din multele regate ale împărăției japoneze. Regele avea doi frați mai tinere: pe Francisc și pe Mateiu. Amândoi erau creștini. Francisc avea opt anișori; Mateiu numai șase. Izbucnind în țară prigoana împotriva creștinilor, regele a dat poruncă locuitorului său, să omoare cât mai grabnic amândoi pruncișorii, dar în taină.

Locuitorul a pus mâna pe copii, i-a înscuiat într'un beciu întunecat și i-a ținut închiși patruzeci de zile. Într'aceea a svenit în toate părțile că ar fi călătorit amândoi la Mesko, eu sora lor.

Copilașii știau ce-i așteaptă. S'au pregătit deci de moarte cu post și cu rugăciune, cum puteau ei mai bine. În seara cea din urmă la vremea cinii, zice Francisc: „Mă gândesc c'ar fi bine să ajunz astăzi, pentru ispășirea unei greșeli ce-am săvârșit”. Își imputa adică „greșala” grozavă de-a fi ciupit de păr, peste zi, în glumă, soldatul de strață și se temea că l-ar fi vătămat prin gluma aceasta. Soldatul a declarat numai decât că nu se simte vătămat câtuși de puțin și l-a rugat stăruitor pe Francisc să-și vadă de cină cu Mateiu. El a făcut însă după cum se hotărâse.

Mateiu s'a culcat în păcel și-a adormit îndată. Francisc s'a prosternut la pământ și a recitat cinei Născătorii. Apoi s'a ridicat, a stat o vreme cufundat în gânduri. După aceea a început să plângă cu amar.

Un tânăr creștin, de viță nobilă, cu numele Ignățiu, l-a întrebat de ce plânge așa năpraznic? Răspunsul fu: „Toamă m'am gândit

Ajutorarea Județelor întemestate.

Ministerul de Interne a împărțit suma de 52 milioane Lei între județele Cetatea Albă, Ismail, Cahul, Fălciu și Putna. Din acești bani cei lipsiți își vor cumpăra grâu de sămânță și porumb de hrană.

În Septembrie va fi reluată legătura de cale ferată cu Rusia. Podul de peste Nistru de la Tighina, care va lega Rusia Sovietică de țara noastră, este aproape terminat, așa că pe la mijlocul lui Septembrie se va face deschiderea liniei ferate ce duce în Rusia. Vama românească se va instala la Tighina, iar cea sovietică la Tiraspol.

Deschiderea Sucursalei din Veza a Internatului Vancean. La începutul anului școlar se va deschide la Veza Sucursala Internatului Vancean de băieți din Blaj, unde se vor primi 20 elevi de la liceul de băieți din Blaj, cari vor primi cvartir, luminat, încălzit și dimineața dejun. Un pedagog se îngrijește de educația lor, iar o bucătăreasă va pregăti, la amiază și seara, alimentele aduse de băieți. Taxa lunară e de 250 Lei, care se va plăti anticipativ, adică la începutul fiecărei luni.

Regiunea Genuvei pustită de un ciclon. În după-amiaza zilei de 25 August s'a deslănțuit asupra orașului Genova din Italia și asupra regiunii de răsărit de la oraș o foarte puternică furtună, care a smuls numeroase acoperișuri de casă. La orele 19 furtuna s'a prefăcut în ciclon (vânt puternic care pornește în vârtejuri repezi). O trombă maridă

la suferințele Domnului și mi-a venit așa în minte: cât de nefericiți sunt cei ce nu cunosc binefacerea asta mare. Iată ce m'a mișcat până la lacrimi”. Auzind acestea tânărul, nu și-a putut stăpâni nici el plânsul. Prea era bogată în supriș cogitarea copilașului. Și mai stia tânărul și aceea că amândoi copilașii is sortiți morții în somn, încă în aceea noapte. N'a îndrăznit să destăinuie acest lucru copilașilor. Dar, pentruca să-l pregătească întru câțiva pe Francisc spre desnodământul ce se apropia, a început să se roage, cu glas înalt, în azuzul lui.

Maică preasfântă și pururea fecioară Marie! Rogu-te, pentru vredniciile nețărmurite ale patimilor fiului tău, adu-ți aminte și de mine, dacă s'ar întâmpla să mor în noaptea aceasta. Maică preabună! În mâinile tale precurate imi dau și trupul și sufletul”. Francisc a repetat îndată, cu multă bigare de seamă, cuvintele acestea și a chemat de treizeciséte ori numele scumpe: „Ișus” și „Maria”. Apoi s'a stropit cu apă sfințită și s'a dus la culcare.

Pe când dormeau micuții, tânărul acela s'a îndepărtat încoșor de lângă ei, ca să se roage cu multă eucerie și cu multe lacrimi pentru amândoi frățiorii cari n'aveau să-și mai deschidă ochii decât pe lumea cealaltă, întru lumina vieții de veci.

Pela miezul nopții a intrat un soldat la ei, i-a străpuns, în somn, c'un junghiu ascuțit. Moartea lor a umplut de jale inimile tuturor creștinilor, a celor de sus și a celor de jos. Numai fratele lor, lăpdat de lege, a rămas nesimțitor și a început să bântuiască și mai cumplit asupra creștinilor. (Va urma)

(o masă de aburi în formă de cilindru, mișcat de vârtej de vânt) a nimicit portul. Sunt 5 morți și 30 de răniți. O mulțime de stâlpi de telegraf, de coperișuri, case mai mici, arbori și firme zac pe pământ, ca după un războiu cumplit.

Când funcționarii sunt în concediu, iară ministrul vrea să vadă cum se lucrează. Dl. Mitică Constantinescu, subsecretar de stat la ministerul de finanțe, a făcut zilele trecute, pe la orele 10, o inspecție la „Cassa de amortizare” din București și n'a aflat decât un funcționar care căuta ceva dosar, două funcționare cari se rușeau pe buze și pe sprâncene, iară alte două cari se îmblau împrumutat cu roșii și cu brânză. Vă puteți închipui ce a urmat după ce domnul necunoscut își spusese numele și că este ministru.

Pedeapsă groznică. Gh. N. Chivu din orașul Costești călătorea fără bilet, cu trenul accelerat, dela Pitești la Costești. Intre stațiile Fălfani și Costești, venind controlorul de bilete, el a sărit din tren, iar a doua zi a murit.

Se poate trece din Rusia la noi. Sâmbăta trecută niște slujbași polonezi au trecut cu automobilul din Rusia în Basarabia pe la Tighina și de acolo și-au continuat drumul spre țara lor. Dela războiu încoace, aceasta a fost prima trecere, pe calea legii, din țara Muscalilor la noi. Se trecea și până acuma, pe furiș, noaptea, când șuerau mai tare valurile Nistrului. Grănicerii, mereu la pândă, descopereau însă pe acești trecători fără drepturi, și mulți dintre ei, în loc să ajungă la noi, înroșeau cu sângele lor apele râului iar cu trupurile lor hrăneau peștii cei mulți. Gazetele din anii trecuți sunt pline de asemenea triste întâmplări.

Marea secetă din Basarabia a făcut muritori de foame zeci de mii de oameni din județul Cetatea Albă mai ales. Unii dintre aceștia au început a-și părăsi locuințele și a pleca în pribegie. Guvernul a întins numai mici ajutoare cari nu ajung. Se va face pentru înfometaji colectivă de porumb, fasole și crumpe în toată țara.

Trei ani închisoare pentru că a tălat nasul soției sale. Țăranul Horia Cârpacl din comuna Satchinez jud. Timiș-Torontal a ajuns la ceartă cu soția sa și, scoțându-și un cuțit din șerpar, i-a tălat nasul. Tribunalul Timiș-Torontal l-a osândit la trei ani închisoare, Curtea de Apel din Timișoara însă l-a ridicat pedeapsa dela trei ani închisoare la tot atâția ani temniță grea.

Patru milioane scrisori cu avionul. La 25 August va avea loc al 100-lea sbor postal regulat între Germania și America de Sud. Depărtarea e de 14.000 kilometri și drumul se face în trei zile și jumătate. Acest avion a transportat până acuma patru milioane de scrisori.

Un tren a surprins un autobuz cu călători lângă Viena. În ziua de 25 August un tren a surprins lângă Viena un autobuz plin cu călători, cari mergeau la o biserică ridicată în amintirea fostului cancelar Dollfuss pe o colină din apropierea Vienei. Autobuzul a fost târât de tren pe o distanță de 50 metri. Sunt 6 morți și 24 răniți.

O căruță sfărmată de tren. Duminică noaptea, spre luni, s'a întâmplat o cumplită nenorocire pe linia ferată din apropierea Giurgiuului. O căruță mare, în care se găseau 16 muncitori, se întorcea dela lucru din oraș.

Vorbind mereu, au ajuns la linia ferată. Trecerea era liberă, cu toate că din partea opusă venea cu luțea mare o locomotivă singuratică. Când au observat pericolul, era prea târziu. Locomotiva a lovit căruța, omorând cail și pe doi muncitori. Călății au fost răniți cu toții, mai greu, ori mai puțin. S'a stabilit că vina o poartă cantonierul care a lăsat liberă trecerea.

Căpitan de jandarmi ucid din imprudență de un judecător la Caracal. D. judecător Florescu dela tribunalul Romanași a împușcat, din imprudență, pe d. căpitan Simniceanu dela comandamentul Legiunei de jandarmi. Căpitanul a rămas mort pe loc. Impotriva judecătorului s'a început ancheta.

Semnul aeroplanelor germane. Fiecare aeroplan poartă pe aripi un semn, ca să se cunoască țara din care face parte. Până acuma, aeroplanele nemțești purtau crucea hitleristă (încărligată). Mai nou s'a luat alt semn, care a fost folosit și în ultimii ani al războiului mondial. Anume: cruce neagră pe un foaie oblu. Când veți vedea un aeroplan cu semnul de mai sus, să știți că e german.

O carte blestemată

Un popor care se cinstește pe sine însuși, nu e de ajuns să-și cunoască numai trecutul îndepărtat, cel istoric, ci și pe cel mai apropiat. Mai ales românii din noile provincii trebuie să nu uite suferințele pe cari le-au îndurat sub jug străin, și să le povestească și tinerilor. Să cunoască și ei ce-au suferit părinții lor dela stăpânirile străine.

Au fost multe suferințe, despre cari nici aceia cari le-au trăit nu-și pot da seama cum au fost puse la cale. De unde au izvorât.

Astfel românii din Ardeal — socotind aici pe toți românii dela apusul Carpaților — au răbdat în zecile de ani din urmă, înainte de războiu, un șir nesfârșit de împilări din partea guvernelor ungurești, fără să știe că toate acestea au fost puse la cale după un plan bine statornicit.

În 1907 s'a tipărit la Budapesta o carte de una mie pagini, pe cheltuiala guvernului unguresc. Ea poartă următorul titlu: (tradus din ungurește) »*Românii din Ungaria*« — spre folosință tainică. Scrisă cu conlucrarea mai multor colaboratori de *Anton Huszár*, traducător la Ministerul de interne.

Cartea s'a tipărit numai în 25 de exemplare, nu s'a vândut niciuna. A fost scrisă numai pentru folosința guvernelor ungurești. S'a ținut în secret, în taină, să nu știe de ea nici ungiurii, numai aceia cari vor ajunge miniștrii. — Intreaga carte nu cuprinde altceva decât cercetări, în care se arată numărul și puterea Românilor din Ardeal, primejdia ce o reprezintă pentru neamul unguresc, și mijloacele prin cari ei trebuie să fie maghiarizați. — Este un fel de testament, un program hotărât, pe care aveau să-l urmeze toate guvernele ungurești, pentru desnaționalizarea românilor dela apusul Carpaților.

Aveau pentru ce să o tănuiască, să nu o cunoască lumea, căci pentru ungiurii cartea e mare rușine, iar pentru Români a fost o carte blestemată.

Abia acum ne dăm noi seama — cari încă nu am cunoscut această lucrare — pentru ce, ori câte guverne se schimbau în Ungaria, toate se purtau la fel cu ro-

O buruiană rea

— Neghina —

Nu e lan de grâu în care să nu se găsească *Naghina*. De aici și zicala „Nu e grâu fără neghină” E una dintre cele mai rele buruieni ce crește prin sămănăturile de grâu.

Are tulpina ierboasă, cu peri lungi, rari și mătăsoși. La vârf tulpina e oren-gurită.

Frunzele stau pe tulpină față în față și sunt ascuțite la vârf. Pe frunze încă se află peri mult mai răspândiți ca și pe tulpină.

Florile sunt de culoare roșie, purpurie, mai rar sunt albe vărgate. Seamănă foarte mult cu florile garoafelor. Altfel neghina e și neam de aproape cu Garoafa, cu Opaița și cu Săpunelele. Frunzele verzi ale florii sunt cu mult mai lungi ca și frunzele colorate.

Fructul neghinei este o cutiuță în care se găsește numeroase semințe negre. La secerat și treierat acestea semințe ușor se amestecă cu boabele de grâu. Și fiindcă în coaja seminței se găsește o materie foarte amară și veninoasă numită *saponina* sau *agrostemina*, pâinea făcută din făină de grâu cu multă neghină are gust amar și e otrăvitoare. Culoarea pâinei încă e negricioasă. Cei cari mănâncă pâine cu neghină se pot ușor îmbolnăvi.

mâinii. Toate urmau programul de maghiarizare statornicit în această carte neagră, cu adevărat blestemată. În ea se arăta pe rând: cum să ni-se maghiarizeze școlile: seminariile, bisericile. Cum să ni-se distrugă băncile; cum să se facă colonizări de ungiurii printre români; cum să nu ni-se îngăduie a mai cumpăra pământ; cum să ni-se ia dreptul de a alege deputați români, sau să ni-se zădărnicească; cum să fie împiedecată, în lucrarea sa de luminare a poporului »*Astra*« și o sumedenie de alte măsuri.

Până la războiu, guvernele ungurești au și pus în aplicare multe din acest program nevrednic pentru o țară, ce spune că nu-i sălbatică. S'a adus legea școlară de maghiarizare a lui Apponyi, s'au maghiarizat toate grădinile de copii, școlile normale; s'a înființat o episcopie ungurească greco-catolică; s'a stabilit zona culturală în 1917; s'a adus legea pentru a înconjura Ardealul cu un brâu de populație ungurească, iar pe românii de aici să-i mute în inima Ungariei.

Toate aceste blestemății puse la cale după programul din cartea neagră, le face cunoscute acum dl. profesor universitar Onisifor Ghibu în revista »*Transilvania*« scrisă în franțuzește și tipărită la »*Astra*« noastră.

E bine să știm și noi, ce ne mai așteaptă în Ungaria.

Dela secțiile »*Astrei*«

Cu toată otrava pe care o cuprinde Neghina, în unele părți ale țării se întrebuințează și ca leac. Semința zdrobită și băgată în vin, se spune că ajută la mersul regulat al foalelor, iar fiartă în lapte e bună la umflăturile picioarelor.

Neghina e o buruiană rea și pentru animale. Găinile, vacile, caii, oile și porcii, cari mănâncă semințe de neghină, simțesc urmările. Găinile nu ouă, vacilor le scade laptele, porcii au vărsături, caii suni neliniștiți, oasele și au colici, iar boii și oile răsuflă greu, inima le bate tare și au diaree.

Toate acestea sunt semne de otrăvire, de aceea trebuie să se iee măsurile de vindecare. Să se scoată neghina din hrana animalelor. Animalelor bolnave să li-se dea curățitoare, anume: calului și boului 500 grame sare amară topită într'un litru de apă; oaiei 50 grame sare amară topită într'o jumătate litru de apă. În loc de sare amară se poate da și oleu de dovleac ori de floarea soarelui și anume calului și boului până la o jumătate kilogram iar oaiei 150 grame oleu.

Fiind Neghina buruiană așa de rea atât pentru oameni cât și pentru animale, trebuie îndepărtată din semănături cu orice preț. Indepărtarea să se facă totdeauna înainte de coacere. Dacă s'a copt și s'a scuturat pe pământ e mai greu de stârpit, fiindcă semința ajungând în pământ, se păstrează mai mulți ani, fără să-și piardă puterea de încolțire.

Semința de grâu încă trebuie bine aleasă, să nu fie cu semință de neghină. Să se samene numai semințe de grâu curat.

Ion Popu-Câmpeanu

Unul preot Sălăjan. Ați invitat pe păr. redactor al nostru să ia parte, la mănăstirea din Șişești, mănăstirea votivă pentru unirea tuturor românilor a regretatului părinte Dr. Vasile Lucaciu, pentru ziua de 8 Septembrie, li este însă deocamdată, cu neputință; întâi, pentru că pe atunci anul școlar este deja început; a doua, fiindcă o călătorie de aici la Șişești, dus și întors, reclamă cel puțin 3 zile; a treia, redactorul nostru mai este și profesor și director de școală, iară, la începutul anului școlar, nu poate lipsi atâta vreme de la școală. La revedere, deci, altă dată!

Păr. Victor Gergely, Ghimeș-Făget. Ne întrebați, cum se poate că în Ohaba s'a aranjat, în postul Sântei Mării, petrecere. Ne mirăm și noi, cu atât mai ales că postul Sântei Mării e post în regulă și se ține și prin jurul Blajului. Atâta vă putem asigura că reprezentanții Blajului, păr. Dumitru Neda și Dr. Coriolan Suciu n'au aprobat și cu atât mai puțin au luat parte la acea petrecere, iară corespondentul nostru nu și-a dat seama că ziua de 11 August cade în postul Sântei Mării. Spuneți deci, Vă rugăm, tinerilor din parohia DVoastre că ceace s'a făcut la Ohaba nu putem aproba cătuș de puțin și că nu credem că s'a făcut cu aprobarea și sub conducerea preotului nostru Ioan Șarlea, cu atât mai ales că majoritatea absolută a locuitorilor acelei comune este ortodoxă: 1310 ortodocși față de 198 catolici, după datele Șematismului nostru din 1932.

Petru M. Blaj. Am primit pentru I. Is. Surdu Lei 200.

Vasile Mureșan. — Am primit 450 Lei. Abonamentul achitat până la 31 Dec. 1935. — I. Pluskal are de plătit pe 1932 Lei 130; 1933 Lei 150; 1934 Lei 150, și pe anul curent.

V. Abușan. Din suma de Lei 100 primită la 19 August suma de Lei 70 am trecut-o pe 1935, iar restul pe 1936.

Am primit câte 150 dela următorii: Vasile Andraș, Of. parohial Bord, Iconom I. Zinulescu, Fica Oniga, N. Răcheriu, Ioan Oțoiu, Lazar Lupu, V. Stoica, Maria A. Bejan.

Alte sume: Tănase Guț 75; Ioan Pop 350; Mihail Nagy, Aurora III. 1028; Iosif Hossu 75; Simule Victor 300; Pascu Nicolae 40; Boane Ioan 75; Măties Teodor I. Ilie 200; Vasile Mureșan 450; Eva Podărescu 93; Curatoratul bisericii Bernadea 200.

Nicolae Dan 200; Petruța Nicolae 20; Ștefan Teodoreanul 300; Vasile Marchiș Aurora III. 288; Maria Morariu 300; Pr. Petru Suciu 100; Simion Petrovan 38; Pr. Alexandru Ungur 215; Pr. Cornel Muste 100; Octavian Aldea 344.

Redactor: IULIU MAIOR

Mitropolia română unită — Blaj

No. 4954—1935.

Concurs

În conformitate cu Art. 215 din Legea învățământului primar și normal-primar din 1934 și cu dispozițiile Art. 12 din Legea specială decretată cu No. 2799—1929, asupra raporturilor dintre școlile secundare confesionale române din Brașov, Blaj, Beiuș, Brad și Ministerul Instrucțiunii se publică concurs pentru ocuparea unui post de învățător la școala de aplicație de pe lângă Școala normală gr. cat. de învățători din Blaj.

Doritorii de a ocupa acest post trebuie să intrunească toate condițiile prevăzute la Art. 215 din Legea învățământului primar și normal-primar, și să fie de religia greco-catolică.

Concursul se va ține în zilele de 10—15 Septembrie a. c. în conformitate cu dispozițiile cuprinse în ordinul circular al Onor. Minister al Instrucțiunii No. 134.230 din 10 August 1935.

Cererile de înscriere la concurs, însoțite de acte doveditoare, se vor înainta cel mai târziu până la 8 Septembrie 1935, Consistorului arhiepiscopesc gr. cat. din Blaj.

Blaj, la 21 August 1935.

Dr. Victor Macavelu
vicar capitular mitropolitan

(325) 1—1

Liceul de fete gr. cat. român din Blaj

Nr. 745/1935

Înștiințare

Inscrierile și reinscrierile la liceul nostru se fac din 25 August — 1 Septembrie, în baza unor cereri legal timbrate, prezentate personal sau prin poștă. Vom avea și cl. VIII liceală, pentru care deasemenea se primesc înscrieri.

Examenul de admitere în cl. I se ține în 12 Septembrie, iar cel de admitere în cl. V în 9 Septembrie, examenele particulare în 5 Septembrie. Corigențele în 14 Septembrie.

Prezentarea elevilor și plățirea taxelor școlare se face în 13—15 Septembrie, iar cursurile încep în ziua de 16 Septembrie la ora 8 dimineața.

Direcțiunea.

Biserica ortodoxă română — BLAJ

Publicațiune de vânzare

Subsemnata Parohie vinde prin licitație publică în ziua de 8 Septembrie 1935, ora 11, un loc viran în estindere de 2618 metri pătrați, cuprins în foaia funduară Blaj sat Nr. top. 125/3/2/2, loc de 3 case.

Condițiunile de licitație și informațiuni detaliate primesc amatorii la Dl Emil Oltean, Blaj, la 19 August 1935.

Vasile Popa

Paroh
(326) 1—1

Emil Oltean

Prim episcop

Aviz

„În internatul liceului „Petru Maior” din Gherla, jud. Someș, sunt vacante 20 de burse pentru clasa opta, cu întreținerea gratuită. Locurile se ocupă fără concurs de elevi fii de preoți, profesori, învățători sau țărani, care vor avea la petiție certificat de clasa șaptea cu media generală 7.50. Vor fi preferați elevii orfani.”

(327) 1—1

DIRECȚIUNEA

„Fetița Orfană”

Feerie muzicală în 2 acte

Text de A. MELIN

Muzica de N. OANCEA

Piesa de teatru pentru tineretul școlar, primită atât de calduros prețutindeni și reprezentată în sute de sate și orașe, poate fi ușor reprezentată ori unde.

Notele muzicale pentru cântările din text, au apărut de curând și se află de vânzare la

Prețul

Cartea cu textul . . . Lei 10

Notele, 8 pagini mari, . . . 20

La comanda prin poștă, banii se trimit pe înainte, prin mandat postal, la cari se adaug 5 Lei pentru porto. Cu ramburs nu se trimite.

Librăria Seminarială din Blaj